

Добрѣ сторваиъ, пенко, да дойдеиъ
съ кръстѣва тукъ. Наистина добрѣ!
- Може иъ запусетелитѣ чорбаджий-
ски конаци да те можне сторъ споменъ
отъ микало и прибуно и да затък-
кешъ отъново на поясъ сръбренъ дивитѣ.
Те ахъ си. Свѣцалъ сръдце на нѣстѣ тукъ.
И съвсемъ не ми се идва къмъ ва-
шатъ нѣма съ кляки и крачки Со-
фия, дѣто се гази живота до коле-
нѣ!... Пуха, пуха да видимъ, пенко,
какъ ще покажъ и себе си, какъ ще
станешъ и добръ християнинъ....
У менъ има сѣла тѣпокози ищахъ
за работа, коякоито ми трѣба. Тѣко
и такваи величайша кармония
се слага оковръстѣ-дѣ, отъ негѣ да
видимъ само! - Какво стѣри съ
самодивската нѣсенъ? - Отнеси се
по свободно съ мотива, те тѣи както
е споденъ кептѣнъ даскалски изгнѣнъ
до вилдариѣ! Много ти здравье
отъ допороадѣнѣто и отъ кубавитѣ ея-
чанки! твой: П. К. Мадор